

แบบถอดประสบการณ์การเรียนรู้ ปีการศึกษา 2563

ด้าน งานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ประเด็น กลยุทธ์สร้างผลงานสร้างสรรค์

1. ชื่อ-สกุล ผู้เล่าเรื่อง แพทย์หญิงฉันทพร จันทโรจน์ศิริ คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน/หน่วยงาน อาจารย์
ประจำภาควิชาอายุรศาสตร์ ศูนย์แพทยศาสตร์ชั้นคลินิก โรงพยาบาลราชวิถีและสถาบันสุขภาพเด็ก
แห่งชาติมหาราชินี

2. ชื่อ-สกุล ผู้บันทึก ศ.คลินิก แพทย์หญิงยุพิน ไทยพิสุทธิกุล คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน/หน่วยงาน
รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา วิทยาลัยแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

3. บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้เล่าเรื่อง

บทบาทหน้าที่หลักๆ ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ 1) งานด้านบริการ ดูแลผู้ป่วยทั้งผู้ป่วยในและ
ผู้ป่วยนอก 2) งานด้านการเรียนการสอน คือ เป็นอาจารย์ที่ระดับของนักศึกษาแพทย์ แพทย์ประจำบ้าน
และแพทย์ประจำบ้านต่อยอด 3) งานด้านการวิจัย ซึ่งมีทั้งงานวิจัยที่ทำเองคนเดียว และงานวิจัยที่ทำ
ร่วมกับแพทย์ประจำบ้าน และแพทย์ประจำบ้านต่อยอด

4. เรื่องที่เล่า

การผลิตผลงานวิจัยสร้างสรรค์ และนวัตกรรมใหม่ๆ

5. ความเป็นมาของเรื่องที่เล่า

หลายๆ คนคงมองว่างานวิจัยเป็นเรื่องที่ยุ่ยาก ไกลตัว ค่อนข้างสลับซับซ้อน แต่จริงๆ แล้วงานวิจัย
มีหลายระดับ คือ ตั้งแต่ระดับเบื้องต้น ไม่ซับซ้อน จนถึงระดับที่มีความซับซ้อนมาก ต้องมีกระบวนการ
วางแผนการวิจัยที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น แต่งานวิจัยทุกระดับล้วนมีเป้าหมายเหมือนกัน คือ การผลิต การสร้าง
องค์ความรู้ใหม่ๆ ซึ่งในการทำงานทุกๆ วันนั้นถือว่าเราเจอองค์ความรู้ใหม่ๆ อยู่แล้วทุกครั้ง จนเกิดการ
สะสมเป็นประสบการณ์ความรู้ของแต่ละคนอยู่แล้ว ซึ่งในครั้งต่อไปที่เราทำงานดูแลคนไข้ ก็ทำให้เรา
ดูแลคนไข้เหล่านั้น ได้ดียิ่งขึ้น และในขณะเดียวกันทั่วโลก อาจจะมีคุณหมอที่เจอผู้ป่วยที่มีปัญหาเดียวกัน
กับเรา แต่คุณหมอเหล่านั้นก็ยังอยู่ในขั้นตอนของการเรียนรู้เพื่อสะสมเป็นประสบการณ์ของตนเอง แต่หาก
เรามีโอกาสได้ใช้ประสบการณ์ที่เราับมาซึ่งเป็นความรู้ใหม่ๆ แล้วเผยแพร่ให้คนอื่น ได้ทราบก็อาจจะทำ
ให้คุณหมอนั้นๆ ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ของเรา ก็ทำให้เค้าดูแลรักษาคนไข้ของเค้าได้ดียิ่งขึ้น ก็เลย
มองว่าการทำวิจัย การสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ไม่ได้แค่ช่วยคนไข้เฉพาะหน้า แต่เป็นการเผยแพร่ความรู้
ให้คุณหมอคนอื่นๆ ได้เรียนรู้ไปกับเรา แล้วได้ช่วยเหลือคนอื่นๆ อีกมากมายที่เราไม่เคยรู้จักเลยก็เป็นได้

จุดเริ่มต้นเกิดขึ้นมาตอนเรียนเป็นแพทย์ประจำบ้านต่อยอด เนื่องจากมีอาจารย์ท่านหนึ่งชวนให้มาลองเก็บข้อมูลเพราะวิเคราะห์ว่าคุณค่าข้อมูลคนไข้ของเราเป็นไปตามที่หนังสือ ตำราต่างๆ กล่าวไว้หรือไม่อย่างไร ก็เลยมีโอกาสได้เริ่มวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนเพเพอร์ ๓ จุดนั้นก็เลยทำให้รู้สึกว่าคุณค่าที่เราได้ความรู้ใหม่ๆ ทำให้เราสามารถไปถกเถียง พูดคุย แลกเปลี่ยนกับคนอื่นได้ว่าชุดความรู้ที่เหมือน แตกต่าง หรือเพิ่มเติมอย่างไรบ้าง นอกจากนี้มีโอกาสได้ไปศึกษาต่อต่างประเทศ ทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้งานวิจัยกับอาจารย์หลายๆ ท่าน และเห็นว่างานวิจัยของท่านมีความแพร่หลายมาก ก็เลยรู้สึกว่าการสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ มันไม่ใช่แค่การช่วยเหลือคนไข้ที่เราดูแลเฉพาะหน้า แต่มันอาจจะสามารถช่วยเหลือคนไข้คนอื่นๆ อีกมากมายเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณหากคุณหมอบอกท่านอื่นๆ ได้น่าองค์ความรู้จากงานวิจัยของเราไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ เป็นความภาคภูมิใจอย่างหนึ่งว่าสิ่งที่เราได้ศึกษาค้นคว้ามานั้นทำให้เกิดประโยชน์มากมายมหาศาลอย่างที่เรามิคาดคิดมาก่อน

6. ความรู้เดิม (วิธีการ/ขั้นตอน หรือกระบวนการที่ทำให้นั้นประสบความสำเร็จ เทคนิคหรือกลยุทธ์ที่ใช้) ได้นำมาปรับใช้หรือประยุกต์ใช้อย่างไรในกระบวนการดำเนินงาน ผู้มีส่วนร่วม อุปสรรคหรือปัญหาในการดำเนินงาน และแนวทางแก้ไข

ต้องเริ่มต้นจากสิ่งที่เรามีความสนใจจริงๆ เนื่องจากการเริ่มลงมือทำวิจัยสักชิ้นนั้นเราต้องทุ่มเททั้งกำลังกาย กำลังใจพอสมควร เมื่อเราพบในสิ่งที่เราชอบเราสนใจแล้ว ขั้นตอนต่อมาคือการศึกษาในเชิงลึกเกี่ยวกับประเด็นนั้นๆ ว่ามีข้อมูลอะไรบ้างที่เราจะสามารถสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ได้ มีเรื่องราวหรือคำถามไหนที่ยังไม่มีคำตอบบ้าง ต่อมาก็จำเป็นต้องมีการวางแผนการวิจัย ซึ่งการศึกษาสามารถมีได้หลายระดับ ทั้งการศึกษาวิจัยย้อนหลังหรือการศึกษาไปข้างหน้า แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องขึ้นอยู่กับความปลอดภัยของคนไข้และมาตรฐานของการวิจัยเป็นหลัก

อุปสรรคการทำงานวิจัยมีเยอะ มีอยู่ในทุกขั้นตอน/กระบวนการของการวิจัย โดยเริ่มตั้งแต่การตั้งคำถามการวิจัยว่าจะตั้งคำถามการวิจัยอย่างไรให้ดี การออกแบบกระบวนการวิจัยว่าจะทำอย่างไรให้ดี ให้ปลอดภัยกับทุกคน ไม่มีการใช้งบประมาณที่มากเกินไป ทำให้สำเร็จในระยะเวลาที่เหมาะสม จนกระทั่งขั้นตอนของการตีพิมพ์บทความก็เป็นขั้นตอนที่เกิดปัญหาอุปสรรคขึ้นมากมายจนทำให้หลายคนเกิดความท้อแท้

7. ผลลัพธ์หรือความสำเร็จที่เกิดขึ้น และความรู้ใหม่ที่ผู้เล่าเรื่องที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ดังกล่าว

รู้สึกชอบและภูมิใจมากๆ ต่อการผลิตผลงานวิจัยในแต่ละชิ้น แต่ละเรื่อง คำแนะนำสำหรับผู้ที่สนใจ คือ หากเรามีคำถามเกิดขึ้นจากการทำงาน อย่าเก็บไว้ในใจ ให้ลองหาข้อมูลดู ถ้ายังไม่มีการตอบเหล่านั้นอยู่ คำตอบของเราอาจจะเป็นคำตอบแรกของโลก